"Η Ορθοδοξία είναι το τελευταίο οχυρό τού Χριστιανισμού" (Μαρία Κορνάρου)

Categories : ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Date : 29 Νοεμβρίου, 2023

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Τζόρνταν Πήτερσον στό Ἅγιον Ὄρος δέν πέρασε ἀπαρατήρητη —ἡ εἴδησις πού ἔκανε τον γύρο τοῦ κόσμου, ὅπως τό κάνουν ἄλλωστε οἱ ἑκάστοτε δηλώσεις τοῦ διάσημου ψυχολόγου καί ὁμιλητῆ, ἦρθε ἀμέσως μετά ἀπό αὐτήν τῆς ἐπίσκεψῆς του στά Μετέωρα. Λίγοι ὅμως φαντάζονται ὅτι πίσω ἀπό τήν γνωριμία τῆς γνωστῆς προσωπικότητας μέ τήν Ἑλλάδα καί τήν Ὀρθοδοξία κρύβεται ἕνας Καναδός... ἁγιογράφος, ἐπιστήθιος φίλος τοῦ Πήτερσον καί προσήλυτος στήν Ὀρθοδοξία ἀπό τον Προτεσταντισμό. «Τό νά εἶμαι Χριστιανός καί καλλιτέχνης, σέ μία ἐκκλησία χωρίς εἰκόνες, σέ ἕνα μετα-νεωτερικό κόσμο κυνικῆς μοντέρνας τέχνης, μετά ἀπό ἕνα σημεῖο δέν εἶχε πολύ νόημα», διηγήθηκε στήν «ΕτΚ» ὁ Jonathan Pageau κατά τήν συνάντησή τους στό πολύκροτο παγκόσμιο συνέδριο τοῦ Πήτερσον, τό ARC. Ἐξιστόρησε ἐξ ἴσου, σέ ἀποκλειστικότητα, τήν σχέση τοῦ Καναδοῦ ψυχολόγου μέ τήν Ὀρθοδοξία, στήν ὁποία ὅπως ἐξηγεῖ τον εἶχε ἤδη συστήσει μέσα ἀπό τήν πρόσκλησή του σέ Λειτουργίες, ἀπό τίς ὁποῖες συνήθως ἔφευγε. «Μοῦ ἐκμυστηρεύτηκε ὅτι ἔνοιωθε σάν παιδί πού τό ἀναγκάζουν νά πάει σχολεῖο». Ὅλα ὅμως ἀλλαξαν ὅταν ἀποφάσισε νά συνοδεύσει τον Pageau στήν ἐπίσκεψή του στό Ἅγιον Ὄρος. Ἐν μέσω δύσκολων συνθηκῶν —ἔγερση ἀπό τίς τέσσερεις, λειτουργία στά ἑλληνικά ὅπου «δέν καταλαβαίναμε τίποτα», πολύωρες ἀκολουθίες— ὁ Πήτερσον τοῦ ἐξομολογήθηκε: «ξέρεις, παλιά τό μισοῦσα αὐτό. Τώρα τό βρίσκω ἀρκετά ἀνακουφιστικό». Ἡ γνωριμία τους μέ τον χαρισματικό γέροντα τῆς Μονῆς Ξενοφῶντος, ὁ ὁποῖος «ἔλαμπε» ὅπως εἶδαν ὅλοι οἱ συνταξιδιῶτες τοῦ Πήτερσον, σημάδεψε τήν ἐπίσκεψη μέ τά δῶρα τῆς διορατικότητας καί μέ τά ἁπλᾶ λόγια τοῦ γέροντα, ὁ ὁποῖος «ἔλεγε πράγματα πού θά ἔλεγε καί ὁ Χριστός». Τελειώνοντας ἕνα προσκύνημα γεμάτο ἀπό... φωτογραφίες καί αὐτόγραφα —καθώς τον ἀναγνώριζαν μέχρι καί οἱ μοναχοί!— ὁ Πήτερσον εἶπε τά ἑξῆς: «πρέπει νά κάνουμε αὐτά τά μέρη πολύ δημοφιλῆ, πρέπει νά φέρουμε πολύ κόσμο σέ αὐτά τά μοναστήρια». Ἦταν χάρη στον Πήτερσον, κατά μία ἔννοια, πού μπόρεσε ἡ «ΕτΚ» νά σᾶς παρουσιάσει, ἔτσι, τήν ἀκόλουθη συζήτηση γιά τήν Ὀρθοδοξία καί τό μέλλον τῆς Δύσης, κατά τήν ὁποία ὁ Jonathan Pageau καί ὁ Rod Dreher, δύο ἀπό τίς πιο ἐπιδραστικές φωνές τῆς Ὀρθοδοξίας στήν Ἀμερική, μοιράζονται τήν πίστη τους, προειδοποιοῦν γιά τίς μεταρρυθμίσεις στήν Ἐκκλησία, καί ἐξηγοῦν **γιατί ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι τό μέλλον τῆς Δύσης**.

ΤΖ. Π.: Νομίζω ὅτι ὁ Ρόντ θά συμφωνοῦσε μαζί μου σέ αὐτό, ὅτι δηλαδή παρ’ ὅλο πού ὁ μετα-χριστιανικός κόσμος ξεκίνησε μέ τήν ἐπίκληση τῆς λογικῆς καί τῆς ἐπιστήμης καί μίας κοσμικῆς ἀντίληψης γιά τά πράγματα, αὐτό πού βλέπουμε τελικά εἶναι ἡ ἐπιστροφή τοῦ παγανισμοῦ. Τό βλέπουμε μέ τήν ἀναβίωση αὐτῶν τῶν ἀρχαίων ἠθικῶν ἀρχῶν, πού βέβαια ἔρχονται μεταμφιεσμένες, ὅμως παραμένουν οὐσιαστικά οἱ ἴδιες. Βλέπουμε ὁρισμένες ἰδέες καί ὁρισμένες δυνάμεις νά ἐπικρατοῦν ἐν μέσῳ τῶν αὐξανόμενων διαιρέσεων, τῆς κοινωνικῆς κατάρρευσης, τῆς ἰδεολογικῆς κατάρρευσης, καί ὅλα αὐτά συμβαίνουν ταυτόχρονα. Βλέπουμε τήν ἐπιστροφή τῆς παγανιστικῆς ἠθικῆς μέ τήν λατρεία τῆς «μητέρας Γῆς», ἤ τῶν ὀρέξεων τοῦ καθενός, ἤ μέ τον ἀνδρογυνισμό πού ἦταν πολύ διαδεδομένος στις λατρεῖες τῆς ὕστερης ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, τό ἴδιο ὅπως ἡ ὁμοφυλοφιλία καί τό διαζύγιο. Ἡ βρεφοκτονία καί ἡ θανάτωση τῶν ἡλικιωμένων ἦταν ἐξ ἴσου κομμάτι τῶν παγανιστικῶν κοινωνιῶν, οἱ ὁποῖες περίμεναν ὅτι οἱ γέροι μετά ἀπό μία συγκεκριμένη ἡλικία θά πᾶνε στό δάσος νά πεθάνουν, ἤ ὅτι τά ἀνάπηρα βρέφη θά ἐγκαταλείπονται, κ.ο.κ.

Ρ. ΝΤ.: Νομίζω ὅτι ἐδῶ ἔγκειται τό μεγάλο σχίσμα μεταξύ Ἀνατολῆς καί Δύσης, τό ὁποῖο συνέπεσε μέ τήν ἐποχή πού στήν Δύση ἐπικράτησε ὁ ρασιοναλισμός, εἴδαμε τήν νίκη τοῦ νομιναλισμοῦ στήν φιλοσοφική συζήτηση, ὁ ὁποῖος μέ τη σειρά του ἄνοιξε τό δρόμο γιά τήν διαίρεση μεταξύ πνεύματος καί ὕλης. Οἱ νομιναλιστές ἔπαψαν νά καταλαβαίνουν ὅτι ὁ Θεός εἶναι πανταχοῦ παρών καί τά πάντα πληρῶν, καί αὐτή ἡ ἰδέα εἶχε πολλές συνέπειες. Μέ τον καιρό, ὁδήγησε στήν Μεταρρύθμιση, στον Καρτέσιο καί τον δυϊσμό σώματος-νοός, στήν ἐπιστημονική ἐπανάσταση, ὅλες ἐξελίξεις πού φυλάκισαν τον δυτικό ἄνθρωπο μέσα στό κεφάλι του. Ἐπειδή ἡ Ὀρθοδοξία δέν πέρασε τήν νομιναλιστική φάση, μπόρεσε νά διατηρήσει τήν ἑνότητα ψυχῆς—σώματος καί ἔτσι μπορεῖ νά δώσει ἕνα ἰσχυρό μήνυμα στον μετα-χριστιανικό κόσμο, πού ἔχει ναυαγήσει κάπου στά συντρίμμια τοῦ λογισμοῦ του.

ΤΖ. Π.: Κάτι πού βλέπουμε μέ τήν ἐπιστροφή τοῦ παγανιστικοῦ πνεύματος εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀναζητοῦν κάτι πιο ἀληθινό, ἔχουν μία κλήση καί μία ἰδεολογική προσήλωση πού συχνά προσομοιάζει σέ θρησκευτική ἔκσταση, γιατί τούς κατακλύζει καί τούς βγάζει ἔξω ἀπό τον ἑαυτό τους. Νομίζω ἔτσι ὅτι αὐτή ἡ ἐπιστροφή μαρτυρεῖ καί τήν κατάρρευση τῆς νεωτερικῆς κατασκευῆς τοῦ δυϊσμοῦ σώματος—νοός. Τά πράγματα ἀρχίζουν νά ἐπανέρχονται, ὅμως αὐτό ἔχει μία τρομακτική σκοπιά, ἐπίσης. Ἡ Ὀρθοδοξία, ἀπό τήν ἄλλη, προτείνει ἕναν ἀκέραιο τρόπο ζωῆς καί κατανόησης, προσφέρει τήν ἀναρρίχηση στήν πνευματική κλίμακα ἀντί γιά τήν παράδοση στίς ἀχαλίνωτες πνευματικές ἐμπειρίες, προσφέρει τον μυστικισμό πού ἀναζητᾶ ὁ μετα—χριστιανικός κόσμος, ὅμως στά πλαίσια μίας σαφῶς ὁριοθετημένης κοσμοθεώρησης. Καί πολλά ἀπό αὐτά πού λέει ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι καί αὐτά πού οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου μας τά γνωρίζουν χωρίς νά τό ξέρουν, γιατί ἀκόμη κι ἄν εἶναι μετα—χριστιανικός, ὁ κόσμος μας ἐξακολουθεῖ νά ἐμφορεῖται ἀπό ἀξίες πού, ἄν καί διαστρεβλωμένες, εἶναι ὅμως στήν ρίζα τους χριστιανικές.

Ρ. ΝΤ.: Διάβασα ἕνα πολύ καλό βιβλίο τοῦ Πωλ Κόννερτον, ἑνός μαρξιστή ἀνθρωπολόγου, τό «Πῶς θυμοῦνται οἱ κοινωνίες», καί ἐκεῖ ἐξηγεῖ τό πῶς οἱ ἰθαγενεῖς πληθυσμοί διατηροῦν τίς παραδόσεις τους ἐν μέσω τῆς νεωτερικότητας. Ἐντυπωσιάστηκα ἀπό τά τέσσερα κοινά χαρακτηριστικά τῶν κοινωνιῶν αὐτῶν: πρῶτον, οἱ κοινωνίες αὐτές ἔχουν μία ἱερή ἱστορία, δεύτερον, διηγοῦνται αὐτή τήν ἱερή ἱστορία σέ ἕνα τελετουργικό πού δέν ἀλλάζει, τρίτον, ὅταν οἱ ἄνθρωποι συμμετέχουν σέ αὐτό τό τελετουργικό νοιώθουν κατά μία ἔννοια ὅτι βγαίνουν ἀπό τον χρόνο, καί τέταρτον, τό τελετουργικό πρέπει νά ἀπαιτεῖ τήν συμμετοχή τοῦ σώματος μέ τον ἕνα ἤ τον ἄλλο τρόπο. Τό διάβασα αὐτό καί σκέφτηκα, μά αὐτό εἶναι ἡ Ὀρθοδοξία, ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι αὐτό πού χρειάζεται ἡ Δύση! Πιστεύω ὅτι, ὅπως λέει καί ὁ Τζόναθαν, πολλοί νέοι ἄνθρωποι σήμερα ζητοῦν μέ ἀπόγνωση μία πνευματική διάσταση, καί ἕνα βαθύτερο νόημα, ὅμως καταλήγουν στά ψυχοτροπικά ναρκωτικά καί στίς μυστικιστικές δοξασίες. Γνώρισα κάποτε ἕναν νέο ἄνθρωπο, Ἀγγλικανό ἱερέα, πού παλιότερα δούλευε σέ διαφημιστική ἑταιρεία. Μοῦ εἶπε, «στό γραφεῖο μου, ἤμουν ὁ μοναδικός Χριστιανός». Βέβαια καί ἤσουν, τοῦ λέω, στό Λονδῖνο ἦταν! «Ὅμως, δέν ὑπῆρχαν καθόλου ἄθεοι. Ὁ ἀθεϊσμός πέθανε στήν γενιά μου. Ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι ἀκολουθοῦσαν κάποιου εἴδους πνευματικιστική λατρεία, ἐνῶ εἴχαμε ἀκόμη καί δύο ἐνεργούς σατανιστές, πού δήλωναν ὅτι ἡ λατρεία τοῦ σατανᾶ τούς βοηθᾶ νά ζήσουν στό ἔπακρο τήν ἀνθρώπινη φύση τους». Ὁ ἀθεϊσμός, λοιπόν, πέθανε, ὅμως ὅλα τά ὑπόλοιπα ἐπιστρέφουν σάν τσουνάμι. Καί ἄν τό μόνο πού ἔχει νά ἀπαντήσει ἡ Ἐκκλησία σέ αὐτό εἶναι τό νά μιλᾶ γιά κάποιου εἴδους ψυχοθεραπεία ἤ γιά ἠθικισμό ἤ γιά πολιτική καί κοινωνική δικαιοσύνη, θά χάσουν ὅλους αὐτούς τούς νέους. Ὅλα αὐτά εἶναι σημαντικά, ὅμως στό κάτω—κάτω τῆς γραμμῆς, ἡ Ὀρθοδοξία γνωρίζει τήν ἀλήθεια, ὅτι ὅλα ξεκινοῦν ἀπό μία ἄμεση συνάντηση μέ τον ζῶντα Θεό.

ΤΖ. Π.: Τά τελευταία χρόνια εἴδαμε νά ἐπιταχύνεται μέ τον κορωνοϊό ἕνα φαινόμενο πού ὑπῆρχε ἀπό καιρό, ἕνα τεράστιο κύμα προσήλυτων, νέων, ἔξυπνων ἀνθρώπων πού ἔψαχναν γιά νόημα καί γιά κάτι βαθύτερο. Εἶναι ἕνα συγκλονιστικό θέαμα, ἀλλά γιά ὅσους γνωρίζουν τήν Ὀρθοδοξία, συνάμα δέν εἶναι τόσο. Συνήθως δέν γνωρίζουν τίποτα γιά τήν Ὀρθοδοξία καί ἔτσι στήν ἀρχή μπερδεύονται, ὅμως ὕστερα ἀνακαλύπτουν τούς ἀσκητικούς πατέρες, ἀνακαλύπτουν τήν Φιλοκαλία, μαθαίνουν γιά τήν μεταμόρφωση τοῦ ἀνθρώπου καί ἐκπλήσσονται θετικά. Νομίζω ὅτι ὅσο περισσότερο ὁ Χριστιανισμός στίς μέρες μας τείνει στήν παράνοια, πού τό βλέπουμε μέ τον Καθολικισμό καί τον Προτεσταντισμό νά στρέφονται ἐντελῶς σέ ἀλλότριες διδασκαλίες, νομίζω ὅτι ὁ Ὀρθοδοξία θά γίνει τό τελευταῖο ὀχυρό γιά τον Χριστιανισμό. Μέ κάθε βῆμα πού κάνει ἡ Καθολική Ἐκκλησία προς τήν ὁλοκληρωτική καί παρανοϊκή μεταρρύθμιση, ὁλοένα καί περισσότεροι ἄνθρωποι θά τήν ἐγκαταλείψουν, καί ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι τό μέρος πού θά ἔρθουν. Τό πρόβλημα εἶναι ὅτι σέ πολλά μέρη ἡ Ὀρθοδοξία δέν εἶναι ἕτοιμη ἤ καί πρόθυμη νά τούς ὑποδεχτεῖ, πρέπει ὅμως νά προετοιμαζόμαστε.

Ρ. ΝΤ.: Στήν Ἀμερική, τουλάχιστον, ὑπάρχουν ἰσχυρά στοιχεῖα στήν ἑλληνική Ἐκκλησία πού προσπαθοῦν νά κάνουν τήν Ἐκκλησία πιο προοδευτική καί φιλελεύθερη. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἐλπιδοφόρος καί πολλά μέλη τοῦ Ἰνστιτούτου Φόρνταμ εἶναι στό ἐπίκεντρο αὐτῆς τῆς προσπάθειας νά κάνουν τήν Ἐκκλησία νά στηρίζει τούς ΛΟΑΤΚΙ, νά εἶναι πιο σύγχρονη. Στήν ὑπόλοιπη ἀμερικανική κοινότητα τῶν Ὀρθοδόξων, ὁ Ἐλπιδοφόρος δέν εἶναι ἀρεστός. Αὐτές οἱ προτάσεις, ἄν ἐπιτύχουν, θά καταστρέψουν τήν Ὀρθοδοξία τῆς Ἀμερικῆς, ἀκριβῶς ὅπως κατέστρεψαν τον Προτεσταντισμό πρίν.

ΤΖ. Π.: Αὐτό εἶναι τό θέμα. Πρίν ἕναν αἰῶνα ἴσως νά εἶχε νόημα νά συζητήσουμε γιά τά προτερήματα καί τά μειονεκτήματα αὐτῶν τῶν προτάσεων, τώρα ὅμως ἔχουμε τήν ἱστορία γιά ἀπόδειξη. Εἴδαμε τί κάνουν. Εἴδαμε τίς μεγάλες προτεσταντικές ἐκκλησίες τῆς Ἀμερικῆς νά ἀδειάζουν καί νά πεθαίνουν. Θέλουμε ἀλήθεια νά συμβεῖ τό ἴδιο καί στήν Ὀρθοδοξία;

Ρ. ΝΤ.: Καί οἱ Καθολικοί τό ἴδιο, ἔχουν γίνει τόσο woke! Ὁ Πάπας Φραγκίσκος προωθεῖ ὅλα τά εἴδη τῶν δικαιωμάτων γιά τούς ΛΟΑΤΚΙ καί κατατρέχει τούς συντηρητικούς Καθολικούς. Ἄν τό προσεγγίσει κανείς ὄχι ἀπό θεολογική, ἀλλά ἀπό καθαρά κοινωνιολογική σκοπιά, αὐτό τό πράγμα καταστρέφει τίς Ἐκκλησίες. Συνέβη ἤδη στους Προτεστάντες, συμβαίνει τώρα στους Καθολικούς. Ἡ Ὀρθοδοξία τό καλύτερο πού ἔχει νά κάνει εἶναι νά μην ἐπιτρέψει νά συμβεῖ κάτι τέτοιο, μέ τό νά προσπαθεῖ νά κάνει τήν Ἐκκλησία νά μοιάζει περισσότερο μέ τον κόσμο.

ΤΖ. Π.: Εἶμαι αἰσιόδοξος, ὡς ἕνα βαθμό. Στην Ἀμερική εἶναι πολύ προχωρημένη ἡ κατάσταση, στήν Ἑλλάδα, ὄχι καί τόσο. Δέν ἔχετε δεῖ τίς συνέπειες τόσο ὅσο τίς ἔχουμε δεῖ ἐμεῖς. Τόσο ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία Ἀμερικῆς, ὅσο καί ἡ Ἐπισκοπή Ἀντιοχείας (σ.σ. οἱ ἐκκλησιαστικές δικαιοδοσίες τῆς Ἀμερικῆς πού συγκεντρώνουν γηγενεῖς καί ἀγγλόφωνους Ὀρθοδόξους, σέ ἀντίθεση μέ τίς ἐθνικές Ἀρχιεπισκοπές τῆς Ἑλλάδας, τῆς Ρωσίας κ.ο.κ.) ἔχουν λάβει ρητῶς τήν παραδοσιακή θέση ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀνθρώπινη σεξουαλικότητα καί τίς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας. Ξέρουμε τί ἔρχεται, καί ἡ μάχη εἶναι ἀληθινή, καί διεξάγεται ἤδη στήν Ἀμερική. Κάποιες ἀπό τίς Ἐπισκοπές προσπαθοῦν νά κρατήσουν τίς παραδόσεις.

Ρ. ΝΤ.: Μερικές φορές, τά πιο ὄμορφα καί πιο ἀγαπητά μέρη μιᾶς πόλης ἤ ἑνός χωριοῦ εἶναι αὐτά πού διατηρήθηκαν ἀπό παλιά, τότε πού ξέραμε νά φτιάχνουμε ὄμορφα πράγματα. Καί ὁ λόγος πού τά διατηρήσαν οἱ κάτοικοι εἶναι συνήθως ἐπειδή δέν εἶχαν χρήματα, γιατί τό νά γκρεμίζεις καί νά χτίζεις εἶναι ἀκριβό. Ὁπότε κατάφεραν μέσα ἀπό τήν φτώχεια καί τήν ἀδυναμία τους νά διατηρήσουν τά πιο ὄμορφα πράγματα. Ἔτσι ἔχω στό μυαλό μου καί τήν Ὀρθοδοξία. Ὑπέφεραν ὑπό τον ζυγό τοῦ Ἰσλάμ ἤ τοῦ Μπολσεβικισμοῦ, ὅμως ἐν μέρει ἐπειδή δέν ἦταν πλούσιοι καί ἰσχυροί κατά τον κόσμο, μπόρεσαν νά κρατήσουν τήν οὐσία τοῦ Χριστιανισμοῦ. Οἱ Προτεσταντικές ἐκκλησίες τῆς δυτικῆς νεωτερικότητας νόμιζαν ὅτι κάνουν τό

σωστό καταστρέφοντας τίς παραδόσεις τους, ἐνῶ ἡ Ὀρθοδοξία δέν μπόρεσε νά κάνει τό ἴδιο γιατί ὑπέφερε ἀπό τό Ἰσλάμ καί τον κομμουνισμό, καί τελικά αὐτό ἦταν τό μεγάλο της πλεονέκτημα. Δέν τό ἔβλεπε τότε, ἀλλά εἶναι ἀλήθεια.

ΤΖ. Π.: Πιστεύω βαθειά ὅτι αὐτό πού προσφέρει ἡ ὀρθόδοξη παράδοση τόσο στήν θεωρία ὅσο καί στήν πράξη εἶναι ἡ λύση γιά τό πρόβλημα. Καί ὅταν λέω ὅτι τό πιστεύω, ἐννοῶ ὅτι πιστεύω ὅτι ἅγιοι ὅπως ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής προσφέρει μία κοσμοθέαση ἀντάξια σέ πολυπλοκότητα μέ ὅλες τίς ἐπιστῆμες, ἀπό ἄποψη ὀργάνωσης καί δομῆς. Ἄρα τό πρῶτο πού ἔχουμε νά κάνουμε εἶναι νά πιστεύουμε, καί νά ἐμπιστευόμαστε, καί νά τό προσεγγίζουμε αὐτό ὄχι σάν τυφλή πίστη ἀλλά μέ προσευχή γιά νά μπορέσουμε νά διακρίνουμε γιατί εἶναι ἀλήθεια ὅλα αὐτά. Καί ἄν γνωρίζεις ὅτι εἶναι ἀλήθεια, καί ἔχεις τήν διάκριση, ἁπλᾶ ὑψώνεις αὐτή τήν ὀμορφιά ψηλά γιά νά τήν δοῦν ὅλοι, καί θά τήν δοῦν ἄν διψοῦν γι’ αὐτήν. Καί πράγματι **οἱ ἄνθρωποι σήμερα διψοῦν γιά κάτι ὄμορφο καί ἀληθινό καί πραγματικό, καί ὅταν τό βλέπουν, ἄν ἡ καρδιά τους εἶναι ἕτοιμη, ἁπλᾶ τό ἁρπάζουν**.

Ρ. ΝΤ.: Ὁ Πάπας Βενέδικτος ὁ ΙΣΤ’ εἶπε, τό καλύτερο ἐπιχείρημα τῆς Ἐκκλησίας γιά τό Εὐαγγέλιο δέν εἶναι τά ἴδια τά ἐπιχειρήματα, ἀλλά ἡ τέχνη πού δημιουργεῖ ἡ Ἐκκλησία, καί οἱ ἅγιοι. Αὐτό πού ἐννοεῖ εἶναι ὅτι ἡ ὀμορφιά καί ἡ καλοσύνη ἀνοίγουν τήν πόρτα γιά τήν ἀλήθεια, καί αὐτό εἶναι νομίζω ἕνα πολύ σημαντικό ἐφόδιο γιά τήν Ὀρθοδοξία καθώς βρίσκει τό πῶς νά μιλήσει σέ αὐτόν τον μετα-ὀρθολογιστικό, μετα-χριστιανικό κόσμο. **Δέν μπορεῖς νά πείσεις κανέναν νά πιστέψει μέ ἐπιχειρήματα**. Αὐτό πού μπορεῖς νά κάνεις εἶναι νά τούς δείξεις τήν μεγάλη ὀμορφιά τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν εἰκόνων, **μπορεῖς νά ὑψώσεις τά παραδείγματα ἐκείνων πού ἔζησαν τήν ἠθική ὀμορφιά στον ὕψιστο βαθμό, πού εἶναι οἱ ἅγιοι**. Αὐτά τά δύο εἶναι πού μέ ἔπεισαν ἐξ ἀρχῆς νά γίνω Χριστιανός, ἡ ὀμορφιά τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Σάρτρ καί οἱ βίοι τῶν ἁγίων.**Πρέπει νά μην φοβόμαστε νά μιλήσουμε γιά αὐτά τά πράγματα πού μᾶς κάνουν νά φαντάζουμε παράξενοι στά μάτια τοῦ σύγχρονου κόσμου, ἀλλά ἀντιθέτως νά καυχόμαστε γι’αὐτά, ὥστε νά δεῖ ὁ κόσμος ὅτι εἴμαστε διαφορετικοί. Εἴμαστε ἄνθρωποι πού θέλουν νά ζήσουν, καί ὄχι νά πεθάνουν μαζί μέ τον σύγχρονο κόσμο —τότε θά ἔρθουν σέ μᾶς.**

Δημοσιεύθηκε στήν «Ἑστία», Κυριακή 19.11.2023

(Πηγή ψηφ. κειμένου: antifono.gr*)*